

Introitus: „Ty, Pane, jsi na počátku založil zemi, i nebesa jsou dílem tvých rukou. Ona pomínou, ty však zůstáváš; nebesa zvetšejí jako oděv, svineš je jako plášť a jako šat se změní, ty však jsi stále týž a tvá léta nikdy neustanou.“ Židům 1:10-12

Čtení ze Žalmu 47:1-3 (k modlitbě)

1 Pro předního zpěváka; pro Kórachovce, žalm. 2 Lidé všech národů, tleskejte v dlaně, hlaholte Bohu, plesejte zvučně. 3 Hospodin, Nejvyšší, vzbuzuje bázeň, on je Král velký nad celou zemí.

Čtení ze Žalmu 126

1 Poutní píseň. Když Hospodin úděl Sijónu změnil, bylo nám jak ve snu. 2 Tehdy naše ústa naplnil smích a náš jazyk plesal. Tehdy se říkalo mezi pronárody: „Hospodin s nimi učinil velké věci.“ 3 Hospodin s námi učinil velké věci, radovali jsme se. 4 Hospodine, změň náš úděl, jako měníš potoky na jihu země! 5 Ti, kdo v slzách sejí, s plesáním budou sklízet. 6 S pláčem nyní chodí, kdo rozsévá, s plesáním však přijde, až ponese snopy.

Čtení z evangelia Lukášova 1:39-56

39 V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do hor do města Judova. 40 Vešla do domu Zachariášova a pozdravila Alžbětu. 41 Když Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, pohnulo se dítě v jejím těle; byla naplněna Duchem svatým 42 a zvolala velikým hlasem: „Požehnaná jsi nade všechny ženy a požehnaný plod tvého těla. 43 Jak to, že ke mně přichází matka mého Pána? 44 Hle, jakmile se zvuk tvého pozdravu dotkl mých uší, **pohnulo se radostí** dítě v mém těle. 45 A blahoslavená, která uvěřila, že se splní to, co jí bylo řečeno od Pána.“ 46 Maria řekla: „Duše má velebí Pána 47 a můj duch **jásá** v Bohu, mém spasiteli, 48 že se sklonil ke své služebnici v jejím ponížení. Hle, od této chvíle budou mne blahoslavít všechna pokolení, 49 že se mnou učinil veliké věci ten, který je mocný. Svaté jest jeho jméno 50 a milosrdenství jeho od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí. 51 Prokázal sílu svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně; 52 vladaře svrhl z trůnu a ponížene povýšil, 53 hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou. 54 Ujal se svého služebníka Izraele, pamětliv svého milosrdenství, 55 jež slíbil našim otcům, Abrahamovi a jeho potomkům navěky.“ 56 Maria zůstala s Alžbětou asi tři měsíce a pak se vrátila domů.

Náboženství radosti

Za pár dní se rozzáří očka malých dětí. Alespoň na chvíli se zalesknou. Žel, že brzo pohasnou, protože radost nebývá trvalá. Dokonce se často radost mění v melancholii a smutek. Zaujalo mne andělské prorokování starému Zachariášovi, který slyšel v chrámě od anděla Boží vzkaz: „**Tvá manželka Alžběta ti porodí syna a dáš mu jméno Jan. Budeš mít radost a veselí a mnozí se budou radovat z jeho narození.**“ (Lukášovo evangelium 1:13n) Má slíbenou radost, která poroste. Z radosti je veselí a to obojí se bude šířit, radost se bude předávat, sdílet. Zachariáš tomu andělovi moc nevěřil a proto do narození malého Jana Křtitele nemluvil, byl němý.

V té větě, kterou anděl řekl Zachariášovi je slovo *veselí*. Český výraz *veselí* vyjadřuje radost, která zaměstná celou vesnici, promění dům. V původním jazyce znamená pohyb, změnu či akci.¹ Slovo *agalliasis* má stejný základ slova *ago* s *pedagogem*, který z radosti sdílí to, co ví a zná. Se *synagógou*, která shromažďuje vyznavače. V tom výrazu je bezprostřednost, hluboký důvod, přesvědčení, nenucenost, přirozenost a překvapivost.

A přesně tak je to podle andělského slibu s Alžbětou, když k ní přijde Maria na návštěvu. Tam si Jan poskočí v Alžbětině břiše radostí a ona to pojmenuje tak, že evangelisté zapíší *veselí*. A také Marie, když to setkání opěvuje, používá stejné slovo, aby vyjádřila jak její duše *jásá* v Bohu.

¹ Slovo ἀγαλλίασις (*agalliasis*) veselí má také něco společného s demagogem. A to v té spontánní akci. slovo *ago* vyjadřuje také stádo. V angličtině je stádo vyjádřeno jako flock (vedené a pasené stádo s pastýřem podle Jana 10:27) a nebo herd, což je právě překlad řeckého slova *ago* (spontánní a snad i divoké stádo, například sviní podle Marka 5:11). <http://www.abarim-publications.com/DictionaryG/a/a-g-om.html#.Xfsm5NZKgWr>

Později učedníci, když se v seslání Ducha svatého narodila církev zase spolu lámali chléb a přijímali pokrm s *veselím* a prostotou srdce. (Skutky apoštolů 2:46)²

Tak se v radosti narození Jana Křtitele a později příchodu Pána Ježíše i při narození církve přichází začíná svět hýbat. A my si smíme říci: Pozor! Tady se něco můžeme naučit, tady se děje něco, co by nám nemělo uniknout! Co to je?

1. Důvod k radosti je z nebe. NevYROBILI jsme jej. Jdeme vstříc přemáhající radosti bez křeče, jako Bohuslav Reynek v bázni Radost, ve sbírce Rty a zuby.³ A řeknu to vedle básnického jazyka také civilně. Kněz spolu se seminaristou mluvil v rádiu s moderátorkou.⁴ Vyprávěli o radosti. Kněz mluvil o radosti z divokých pustin kdesi v horách a ze samoty s Bohem. Seminarista popisoval radost společné modlitby v Římě. A moderátorka se smutně doznamenala, že tuhle radost nemá, že ji necítí. Spousta lidí je jako ona přesvědčeno, že radost musí vybublat někde z hloubky a člověk ji musí zacítit! Případně si pro ni někde zajet. Nebudu říkat, jak odpověděl kněz, ale já bych jí řekl, že radost přišla a přichází z nebe. K téhle radosti často stačí jen vědět, že přišla. Ještě jeden příklad sneste: Paní prezidenta Slovenské republiky dala jednomu deníku dlouhý rozhovor v den, kdy jí dal zapravdu ústavní soud a byl obviněn bývalý generální prokurátor, který spolupracoval s mafií. Novinář v záhlaví rozhovoru píše, že se usmívala, když jej vítala. Novinář se jí ptal, zda má důvěru v právní stát. A ona odpověděla: „Mám. A také proto, že ji chci mít!“ Vyhodnotila, že má smysl věřit. Vše se dá dělat jinak a lépe.⁵
2. Nenuťme a nevyrábějme to, co se musí narodit z nebe bezprostředně, nenuceně, přirozeně a překvapivě! Pomáhám lidem, kteří přijdou na to, že jsou nemožní a hříšní. Sami to poznáte nejlépe, když je odpuštěno, když člověku dojde jak se věci mají. A radost s námi hýbne, přijde z nebes a naplní nás silou a chutí něco udělat. Proto se radost nemá vánočně a agenturně vyrábět. Ten, kdo uvěří, se má projevit sám... My neříkáme, že se někdo obrátil! Nemluvíme za něj. To on sám musí vědět a chtít! A jeho radost bude vidět na tom, co za ním zůstane.
3. A tuto radost dávejme najevo, ať má prostor. Vyznávejme, že patříme pánu všech Pánů. To slovo *veselí*, to je žalmové slovo v písních žalmistů tolikrát opakované (jedno místo jsme četli). A to patří beze studu do našich shromáždění i do společného života. Naše náboženství, je náboženstvím radosti už od začátku, z podstaty: O synu, Pánu Ježíši, že řečeno: „Tvůj trůn, Bože, je na věky věků a žezlo práva je žezlem tvého království. Miluješ spravedlnost a nenávidíš nepravost, proto pomazal tě, Bože, Bůh tvůj olejem **radosti**, úplně správně: *veselí* nad všechny tvé druhy.“ (Židům 1:8n)

² Ekumenický překlad: „Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem.“

³ Bože můj, hořím nadějí,
že věci, které se nedějí,
se stanou,

že přece skončí se výsměšná step,
v které, cest nevida, chodím jak slep
a prahnu:

usnu, a přiletí radost jak pták,
srdce mi otevře, aniž zvím jak,
a v hněvu

zabije hada v něm, obludu zavěsí,
zčernalou, na haluz ve vlhkém zálesí
zoufání,

ve branách duše mé zaskví se stráží,
čekání barvínky slzami svaží
zpívajíc.

⁴ <https://www.proglas.cz/program/detail-poradu/2019-12-19-16-00-00/?play=1>

⁵ Viz: <https://denikn.cz/257117/prezidentka-caputova-zmena-je-nevyhnutelna/?ref=tit1>

Na cestu:

Ať vám žehná Bůh otec, který s radostí stvořil, tvoří a zachovává tento svět!

Ať vám žehná Bůh Syn jehož radost známe a s veselím předáváme dále!

Ať vám žehná Bůh Duch svatý, jehož přítomnost i my přijímáme s veselím a prostotou srdce!

„Tomu pak, který má moc uchránit vás před pádem a postavit neposkvrněné a v radosti před tvář své slávy, jedinému Bohu, který nás spasil skrze Ježíše Krista, našeho Pána, buď sláva, velebnost, vláda i moc přede vším časem i nyní i po všechny věky. Amen." Juda 24